

**Rädplon fa de Bootschoften
von de Memorial Day Blending Conference**

May 22-25, 2026

AULJEMEENE TEMA:

DE GROOTE NEEDICHKJEIT FA EENE NIEE ERWAKJUNK

Bootschoft Eent

**Toopoabeyden met däm Harn, om eene niee Erwakjunk towääj brinjen,
waut dit Tiet-Ella aufschluten woat**

Schreft Läsunk: Hab. 3:2; Apj. 26:19, 22; Mat. 14:19, 22-23; Flp. 1:19-22, 25; Joh. 21:15-17

- I. Mank Gott Siene utjewälde es emma een Velangen jewast, erwakjt to sennen — Hab. 3:2; Hos. 6:2; Rma. 8:20-22; Ps. 119:25, 50, 107, 154; Joh. 6:57, 63; 2.Kor. 3:3, 6.**
- II. Wie kjennen eene niee Erwakjunk beläwen, wan wie to de hechste Spetz von de jettlich Openboarunk komen waut Gott ons jejäft haft — de Openboarunk von Gott Siene eewje Ekonomie (1.Tim. 1:3-4; 1.Kor. 9:17; Apj. 26:19, 22); dit es de groote Auntwuat opp de groote Froag äwa Gott Sien Väasauz en Siene Schepfunk von Mensch un en Sien Omgank met Sien utjewäldet Volkj (1. Mose 1:26; Hiob 10:13; vgl. Efs. 3:9):**
  - A. Daut Jeheemnis, waut en Gott Sien Hoat vestoaken wia, es Gott Siene eewje Ekonomie (Efs. 1:10; 3:9; 1.Tim. 1:4), waut Gott Sien eewjet Väanämen es met Sien Hoatens Velangen, Sikj Selfst en Siene jettlich Dree-eenichkjeit — aus de Voda en däm Sän derch dän Jeist — en Siene utjewälde enne to deelen, om äa Läwen un Natua to sennen, doamet see dautselwje woaren waut Hee es, aus Siene Vemierunk (Rma. 8:29; 1. Joh. 3:2), om een läwenjet Dinkj to woaren, Christus Sien Kjarpa aus de niea Mensch (Efs. 2:15-16), fa Gott Siene Volheit, Gott Sien Utdruck (1:22-23; 3:19), waut entlich to daut Niece Jerusalem woat (Opb. 21:2—22:5).
  - B. Gott wort Mensch, doamet de Mensch Gott woaren kunn em Läwen un Natua, oba nich enne Gottheit, toom Christus Sien Kjarpa häastalen un buen, toom entlich daut Niece Jerusalem woaren; dit es daut Jelot von de gaunze Bibel, de “Diamaunt” en däm “Kausten” von de Bibel, Gott Siene eewje Ekonomie — 1. Mose 1:26; Joh. 12:24; Rma. 8:29:
    1. Gott wort Mensch derch Fleeschwoaren, derch Deel nämen aun Mensch siene Menschlichkjeit; de Mensch woat Gott em Läwen un Natua, oba nich enne Gottheit, derch Omwaundlunk, derch Deel nämen aun Gott Siene Jettlichkjeit — Joh. 1:14; 2.Kor. 3:18; Kol. 3:4; 2.Pet. 1:4; Flp. 2:5; Rma. 8:29; Heb. 2:10; Efs. 1:5; Rma. 8:19; 1. Joh. 3:2; Joh. 1:12-13.
    2. Dise jettlich-menschliche Leew-Veheltnis es daut Tema von de gaunze Bibel, de Enhault von Gott Siene Ekonomie, un daut Jeheemnis vom gaunzen Universum — Hohl. 1:1; 6:13; vgl. Hab. 1:1; 2:4; Rma. 1:17:
      - a. Christus es jettlich un menschlich, un Siene omjewaundelde Leefhaba sent menschlich un jettlich; see sennen dautselwje em Läwen un Natua, un paussen rechtich toop.
      - b. De Dree-eena Gott, Reed jemoakt de Maun to sennen, un de dree-deelja Mensch, omjewaundelt de Brut to sennen, woaren een Poa sennen, een kollektiew, groota Gott-Mensch — Opb. 21:2, 9; 22:17a.
  - C. De zentrale Openboarunk von Gott un von däm Harn Siene Wadahäastalunk es: Gott wort Fleesch (Joh. 1:1, 14), daut Fleesch wort de Läwen-jäwende Jeist (1.Kor. 15:45b), un de Läwen-jäwende Jeist woat de säwenfach vestoakjta Jeist (Opb. 1:4; 3:1; 4:5; 5:6), toom de Kjoakj oppbuen (Mat. 16:18), waut Christus Sien Kjarpa woat (Efs. 4:15-16), un waut entlich toom Niece Jerusalem woat (Opb. 21:2, 9; 22:17a; vgl. 1. Mose 2:22; Joh. 19:34).
  - D. Gott un Mensch woaren Eent, un dit Eent es de Vemenjunk von Jettlichkjeit met Menschlichkjeit, waut entlich toom Niece Jerusalem woat aus daut Enj von de gaunze Bibel — Opb. 21:3, 22, 2, 9; vgl. 3. Mose 2:4-5; Ps. 92:10.

- E. “Ekj hoop, daut de Heilje en aule Kjoakjen äwa de gaunze leed, besondasch de Met-Oabeida un de Eltesten, dise Openboarunk seenen, un dan oppstonen to bäden, daut Gott ons eene niee Erwakjunkt jäwen wudd — eene Erwakjunkt, waut noch nie en de Jeschicht oppjeschräwen es” — Life-study of 1 and 2 Chronicles, S. 15.

III. Wan wie daut Läwen von een Gott-Mensch utläwen, waut de Werkjlichkheit von Christus Sien Kjarpa es, woat von selfst een jemeensomet Moddel oppjebut woaren, een Moddel waut en Gott Siene Ekonomie läft; dit Moddel woat de jratste Erwakjunkt en de Jeschicht von de Kjoakj sennen, om dän Harn trigj to brinjen — Ps. 48:2 un Footnote 1; Opb. 3:12, 21:

- A. Gott bruckt een jemeensomet Volkj, waut derch Siene Jnod oppjerecht woat derch de hechste Spetz von de jettlich Openboarunk, om een Läwen to läwen no dise Openboarunk; eene Erwakjunkt es daut Eewen, daut Aunwanden, von Vision waut wie jeseenen han.
- B. De Nofolja von Christus (Mat. 5:1; 28:19) woaren jeliheet derch Christus Sien menschlichet Läwen oppe leed, aus daut Moddel von een Gott-Mensch — Gott läwen, derch Sikj Selfst velieejen en Menschlichkheit (Joh. 5:19, 30), un äare Aunsecht äwa Mensch gaunz omdreien (Flp. 3:10; 1:21a).
- C. Ons Läwen sull een no moaken sennen, eene Vemierunk, von daut Moddel von Christus, dän ieeschten Gott-Mensch Sien Läwen — 1.Pet. 2:21; Mat. 11:28-29; Efs. 4:20-21; Joh. 17:4; 5:17; Flp. 1:19-22, 25.
- D. De Jeist vom Läwen un Werkjlichkheit, waut en de Jinja nen jeblost wia, wull äant leiden en aule Werkjlichkheit von daut waut see von dän Harn jeseenen hauden, wäarent see dree un een haulft Joa bie Am wiaren — Joh. 16:13; 20:22:
1. Bie däm Aunfank von dän ieeschten Gott-Mensch Sienen Deenst wia Hee jedeept, om aule Jerajchtichkheit to erfellen, wäarent Hee erkjand, daut no Sien Fleesch no (Siene Menschlichkheit — 1:14; Rma. 1:3; 8:3) wia Hee fa nuscht goot aus bloos Doot un Bejrafnis — Mat. 3:15-17.
  2. Hee belied Siene Jinja, von Am to lieren (11:29), en daut Wunda, wua fief Dusent met fief Broot un twee Fesch jefoodat worden; Sien “opp no däm Himmel kjikjen” om daut Broot un de twee Fesch to säajnen (14:19) wiest, daut Hee erkjand, daut de Kjwal vom Säajen nich Hee, de Jeschekjta, wia, oba de Voda, de Schekjenda (Joh. 10:30; 5:19, 30; 7:6, 8, 18).
  3. De Har bleef nich bie daut Utkomen vom Wunda stonen met de Häad, oba jinkj wajch von äant, om auleen bie däm Voda opp däm Boaj em Jebäd to sennen — Mat. 14:22-23; Luk. 6:12.
  4. De Har läwd een Läwen von Gott berieren (Mark. 1:35; Luk. 5:16; 6:12; 9:28; Heb. 7:25), en Gott Siene Jäajenwuat bliewen onen Opphieren (Apj. 10:38c; Joh. 8:29; 16:32), un von Menschen berieren, un Gott nen to deelen, om see en daut Jubeljoa von Gott Siene nietestamentliche Ekonomie nen to brinjen (Luk. 4:18-19; Heb. 8:2; vgl. 1. Mose 14:18; Apj. 6:4).
  5. Hee wia een Mensch, en wäm Soton, de Rejjera von de Welt, nuscht haud — kjeen Grunt, kjeene Jeläajenheit, kjeene Hopninj, kjeene Mäajlichkheit en irjentwaut — Joh. 14:30b; vgl. V. 20; 2.Kor. 12:2a; Kol. 1:27; 2.Tim. 4:22; Joh. 3:6b; 4:23-24; 1.Joh. 5:4, 18.
- E. De eensja Wajch, daut Läwen von een Gott-Mensch no däm Harn Sien Moddel to läwen, es, ons gaunzet Wäsen opp däm jemenjden Jeist to saten, daut wie waundel un läwen, un ons Wäsen haben no däm jemenjden Jeist — Rma. 8:2, 4, 10, 6, 11, 16; 1.Kor. 6:17; Rma. 10:12; Gal. 5:25; Efs. 6:17-18; 1.Thess. 5:16-20; 1.Tim. 4:6-7; 2.Tim. 1:6-7.
- F. “Wie sullen aula bekjannen, daut wie daut Läwen von een Gott-Mensch läwen wellen. Entlich woaren de Gott-Menschen de Sieja, de Äwawinda, daut Zion en Jerusalem sennen. Dit woat eene niee Erwakjunkt towäaj brinjen, waut noch nie en de Jeschicht jeseenen wia, un dit woat dit Tiet-Ella aufschluten” — Life-study of 1 and 2 Chronicles, S. 28.

IV. Wie kjennen en eene niee Erwakjunkt komen, wan wie Deel nämen aun Christus Sienen himmlischen Deenst, Siene Lama to foodren un Siene Schop to weiden, om Gott Siene Häad to vesorjen, waut de Kjoakj es, de to Christus Sien Kjarpa fieet; dit es, de Apostolische Deenst met Christus Sien himmlischen Deenst toop — Joh. 21:15-17; 1.Pet. 2:25; 5:1-4; Heb. 13:20-21; Opb. 1:12-13:

- A. Wie motten Menschen weiden no daut Moddel vom Harn Jesus en Siene Deenst, toom Gott Siene eewje Ekonomie utfieren — Mat. 9:36; Joh. 10:11; Heb. 13:20; 1.Pet. 5:4:
1. De Enhault von Gott Siene gaunze nietestamentliche Ekonomie en Siene volle Radunk es Christus aus de Menschensän, waut ons fläacht derch ons von Sind erlesen, un Siene rechtaliche Erleesunk derch Siene Doot utfieren (1.Tim. 1:15; Efs. 1:7), un Christus aus de Sän Gottes, waut ons näat, om daut jettlich Läwen rikj en ons nen to brinjen, un Siene organische Radunk derch Siene Opperstonunk utfieren (Joh. 10:10; 1.Kor. 15:45b; Efs. 5:29).
  2. Daut wie nich däm Voda Sien leewendet un vejäwendet Hoat haben, un nich dän Rada Sien weidenden un sieekjenden Jeist, daut's de Uasoak fa onse Onfruchtboakjeit — Luk. 15:1-24.
  3. Wie motten Menschen Fläajen (daut see fro sennen un sikj goot un jetreest feelen) en de Menschlichkejt von Jesus (Mat. 9:10; Luk. 7:34); wie motten Menschen näaren (daut wie see met däm aul-omfotenden Christus en Sien Deenst von drie Stoopen foodren) en de Jettlichkejt von Christus — Mat. 24:45-47.
  4. Christus must derch Samaria gonen, aufsechtich een Omwajch no Sychar, om eene onmoralische Fru to jewennen; Hee fläajd äa, derch daut Hee äa fruach, Am waut to drinkjen to jäwen, om äa to näaren met däm streemenden Dree-eenen Gott aus de Strom vom Läwenswota — Joh. 4:3-14; Opb. 22:1.
  5. Aus de Eena onen Sind, veuadeeld Hee de Ehebräakjarische Fru nich, oba fläajd äa fa de jerechtliche Vejäwunk von äare Sinden un fa daut organische friesaten von äare Sinden (Joh. 8:1-11, 32, 36); uk es daut voll bediedunk, daut de leeshta, waut derch Christus Siene Kjriezjunk jerad wort, een Reiba wia, waut toom Dood veuadeelt wia (Luk. 23:42-43).
  6. De Har jinkj no Jericho bloos om een Mensch to besieekjen un to jewennen, een Taksollakjta, un Sien Prädjen wia een Weiden (19:1-10); Hee fläajd uk de Elren, derch daut Hee Siene Hänj opp äare Kjinja läd (Mat. 19:13-15).
- B. Wie motten Menschen weiden no daut Moddel vom Apostel Paulus, waut de Heilje weid aus eene näarende Mutta un een ermonenda Voda, om Gott Siene Häad to vesorjen — 1.Thess. 2:7-8, 11-12; 1.Tim. 1:16; Apj. 20:28:
1. Paulus weid de Heilje en Efesus, derch daut Hee see lieed “effentlich un von Hus to Hus” (V. 20) un derch daut Hee jieda Eena von de Heilje met Tronen drie Joa lank vemond (V. 31, 19), un äant dän gaunze Rotschluss von Gott vekjindicht (V. 27).
  2. Paulus haud een ennalichet Besorchnis fa de Jleewende (2.Kor. 7:2-7; Fil. 7, 12), un Hee leet sikj rauf no de schwake, doamet Hee see jewennen kunn (2.Kor. 11:28-29; 1.Kor. 9:22; vgl. Mat. 12:20).
  3. Hee wia reed, toom utjäwen waut Hee haud, waut Sien Vemieejen wia, un utjäwen waut Hee wia, waut Sien Wäsen wia, fa de Heilje (2.Kor. 12:15); Hee wia een Drinkjopfa, eent met Christus aus de Wien-Moaka, un opfad sikj fa aundre, om Christus to jeniessen (Flp. 2:17; Rechta 9:13; Efs. 3:2).
  4. Paulus waundeld no däm Jeist, om Gott to ieeren, doamet Hee dän Jeist von lea to Menschen utdeelen kunn — 2.Kor. 3:3, 6, 8; Gal. 5:16, 25; Rechta 9:9.
  5. Hee wies en Siene Lia, daut de Kjoakj een Hus es, om Menschen opp to trakjen, een Hospitol, om see to heelen un trigj to brinjen, un eene School, toom see to belieren un oppbuen — Efs. 2:19; 1.Thess. 5:14; 1.Kor. 14:31.
  6. Hee openboat, daut Leew de basta Wajch es fa ons, om irjentwaut to sennen un irjentwaut to doonen fa daut Oppbu von Christus Sien Kjarpa — 8:1; 12:31; 13:4-8a; Efs. 1:4; 3:17; 4:2, 15-16; 5:2; 6:24; Opb. 2:4-5; Kol. 1:18b; 1.Thess. 1:3.
- C. “Ekj hop, daut doa eene werkjelje Erwakjunk en ons sennen woat, derch daut wie dise laust vom Weiden oppnämen. Wan aule Kjoakjen dise Lia oppnämen, om Deel to nämen aun Christus Sien wundaboaret Weiden, woat doa eene groote Erwakjunk en de Wadahäastalunk sennen” — The Collected Works of Witness Lee, 1994–1997, Bd. 5, The Vital Groups, S. 92.

De Hechste Spetz von de Jettliche Openboarunk Errieekjen

Bibel Läsunk: 1.Tim. 1:4; Efs. 1:10; 3:9; Rma. 1:3-4

I. De hechste Spetz von de jettliche Openboarunk, waut Gott ons jejäft haft, es de Openboarunk von Gott Siene eewje Ekonomie — Gott Mensch woaren, doamet de Mensch Gott woaren kaun:

- A. De gaunze Bibel, waut de Utlajunk von Gott Siene eewje Ekonomie es, es de Autobiografie von dän Dree-eenen Gott, jeseenen en de twee Aufschnetts von de Eewichkheit un opp de Brigj von de Tiet:
1. De Dree-eena Gott es von de Eewichkheit en de Tiet jekomen un met Siene Jettlichkheit en de Menschlichkheit enn to kommen, om de fleeschjewardna Gott to woaren fa Siene direkte Bewääjunk en däm Mensch, waut en de vea Evangeliums jeseenen woat, om Siene rechtaliche Erleesunk to volbrinjen — Joh. 1:14, 29.
  2. En Opperstonunk woat Hee de toopjerieeda Gott, de reed jemoakta Gott, de aul-omfotende, Läwen-jäwenda Jeist, waut en de Aposteljeschicht un en de aundre Breew jeseenen woat, om Siene organische Radunk uttofieren — Joh. 1:32, 42; 1.Kor. 15:45b; Flp. 1:19.
  3. En de tookjinfte Eewichkheit woat Hee de kollektiewa Gott sennen, daut Niece Jerusalem, waut en Openboarunk 21 un 22 toseenen es.
  4. De universale, jettlich-menschliche Vemenjunk von dän reedjemoakten Dree-eenen Gott met de wadajebuarne, omjewaundelde un verharlichte Gleewje es daut Ziel von Gott Siene eewje Ekonomie — Joh. 1:51; Opb. 21:3, 22.
  5. De zentrale Openboarunk von Gott un däm Harn Siene Wadahäastalunk es: Gott wort Fleesch, daut Fleesch wort de Läwen-jäwenda Jeist, om de Kjoakj opp to buen, waut Christus Sien Kjarpa woat un waut entlich toom Niece Jerusalem woat.
- B. Gott wort Mensch, doamet de Mensch Gott woaren kaun em Läwen un Natua, oba nich enne Gottheit; dit es daut Wäsent von de gaunze Bibel, de Diamaunt en däm Kausten von de Bibel, Gott Siene eewje Ekonomie — 1.Mose 1:26; Joh. 12:24; Rma. 8:29:
1. Gott wort Mensch derch Fleeschwoaren, derch daut Hee Deel nämen deed aun dän Mensch siene Menschlichkheit; de Mensch woat Gott derch Omwaundlunk, derch daut hee Deel nämen deit aun Gott Siene Jettlichkheit:
    - a. Deel nämen aun Gott Sien Läwen — Joh. 3:15; Kol. 3:4.
    - b. Deel nämen aun Gott Siene Natua — Efs. 1:4; 2.Pet. 1:4.
    - c. Deel nämen aun Gott Sien Senn — Efs. 4:23; Flp. 2:5.
    - d. Deel nämen aun Gott Sien Wäsent — 2.Kor. 3:18b; Efs. 3:8.
    - e. Deel nämen aun Gott Sien Bilt — 2.Kor. 3:18a; Rma. 8:29.
    - f. Deel nämen aun Gott Siene Harlichkheit — Rma. 8:30; Heb. 2:10.
    - g. Deel nämen aun Gott Siene Sänschoft — Efs. 1:5; Rma. 8:23.
    - h. Deel nämen aun Gott Sien Openboa woaren — Rma. 8:19.
    - i. Gott Siene Änlichkheit droagen — 1.Joh. 3:2.
    - j. Gott Siene Sort to sennen — Joh. 1:12; Rma. 8:14, 16.
  2. Dise jettlich-menschliche Leew-Veheltnis es daut Tema von de gaunze Bibel, de Enhalt von Gott Siene Ekonomie, un daut Jeheemnis vom gaunzen Universum — Hohl. 1:1; 6:13.

II. De hechste Spetz von de jettliche Openboarunk — de Diamaunt en däm Kausten von de Bibel — es de Openboarunk, daut en Christus Gott Mensch jeworden es, doamet de Mensch Gott woaren kaun em Läwen un Natua, oba nich enne Gottheit — 2.Sam. 7:12-14a; Rma. 1:3-4; Efs. 3:17a:

- A. Gott Mensch woaren un Mensch Gott woaren es Gott Siene Ekonomie — 1.Tim. 1:4.
- B. Gott Siene eewje Ekonomie es, dän Mensch dautselwje to moaken aus Hee es em Läwen un Natua, oba nich enne Gottheit, un Sikj Selfst Eent moaken met däm Mensch un dän Mensch Eent met Am, soo daut Hee vejratat un vebreet woat en Sien Utdruck, doamet aul Siene jettliche leejenschoften derch menschliche Tugenden utjedrekt woaren — Efs. 3:9; 1:10:

1. Gott Sien Wooljefaulen es, Eent met däm Mensch to sennen un dän Mensch dautselwje to moaken waut Hee es em Läwen un Natua, oba nich enne Gottheit — V. 5, 9.
  2. Gott wort Mensch, om eene Mauss-Vemierunk von Sikj Selfst to haben un doaderch eene niee Sort towääj to brinjen — de Gott-Mensch-Sort — Joh. 1:1, 14; 12:24.
- C. Fa daut Utfieren von Gott Siene Ekonomie brucken wie, daut Gott Sikj Selfst en Christus en ons enn but aus ons Läwen, onse Natua un onse Beschauenheit, om ons Gott to moaken em Läwen un Natua, oba nich enne Gottheit — Efs. 3:17a; Kol. 3:4, 10-11.
- D. Gott wort Mensch derch Fleeschwoaren; de Mensch woat Gott derch Wadajeburt, Heiljunk, Nie moaken, Omwaundlunk, Jlikjestsaltunk un Veharlichunk — Joh. 3:5-6; 1:12-13; Rma. 6:19, 22; 12:2; 8:29-30.

III. Bloos derch Gott Mensch woaren, om dän Mensch Gott to moaken, kaun Christus Sien Kjarpa towääj jebrocht woaren; dit es de hechste Spetz von de Vision, waut Gott ons jejäft haft — Rma. 1:3-4; 8:14; 12:4-5.

- A. Gott wort Mensch, om dän Mensch Gott to moaken, doamet Hee Christus Sien Kjarpa towääj brinjen kaun — daut Organismus von dän Dree-eenen Gott, waut entlich daut Niece Jerusalem es — Efs. 1:22-23; 4:4-6; Opb. 21:2, 9-10.
- B. De Bibel wiest ons, woo de Mensch Gott woaren kaun, om een Gott-Mensch Läwen to läwen un soo een Organismus von Gott to woaren — Rma. 1:3-4; 12:4-5.
1. Dit Organismus es Gott, waut Sikj Selfst met däm Mensch toopbrinjt un vemenjt, om dän Mensch Gott to moaken.
  2. Daut Resultat von Gott Mensch woaren un Mensch woaren Gott es een Organismus; dis Organismus es Christus Sien Kjarpa — de Veeenjunk un Vemenjunk von Gott met Mensch — Efs. 4:4-6, 12.
- C. Gott schekjt Sienen Sän, om een Mensch to sennen un een Gott-Mensch Läwen to läwen derch daut jettliche Läwen; soo een Läwen brinjt eenen universalen grooten Mensch towääj, waut gaunz jlikj es aus Hee — een kollektiewa Mensch, waut een Gott-Mensch Läwen läft derch daut jettliche Läwen — Rma. 8:3; 12:4-5.
- D. De Werkjlichkjeit von Christus Sien Kjarpa es de Veeenjunk un Vemenjunk von Gott met Mensch, om een kollektiewen Gott-Mensch ut to läwen — Efs. 4:4-6, 24.

Daut Gott-Mensch Läden fa eene niee Erwakjunkt

Bibel Läsunk: 3. Mose 1:3, 9; 6:8–13; Joh. 21:15–17;
1. Joh. 3:14; 5:1; 2:6; 4:17; Gal. 6:2–3; Rma. 8:2

I. Daut Velangen von Gott Sien Hoat es, daut “de Werkjlichkheit ... en Jesus” (Efs. 4:21), daut es de werkjelja Toostaunt von daut Gott-Mensch Läden von Jesus, aus et en de vea Evangeliums oppjeschräwen es, vedobbelt woaren en de väle Jlieda von Christus Sien Kjarpa, derch dän Jeist von Werkjlichkheit, om de Werkjlichkheit vom Kjarpa von Christus to woaren, de hechste Spetz en Gott Siene Ekonomie, fa eene niee Erwakjunkt (V. 20–24):

- A. De vea Evangeliums wiesen daut Väabilt von daut Läden, waut Gott verlangt, de Form von daut Läden, waut Gott tofräd stalt un Sienen Väasauz utfiet; Jesus läwd een Läden, en wäm Hee aules deed en Gott, met Gott, un fa Gott; Gott wia en Sien Läden, un Hee wia Eent met Gott; dit es, waut meent woat met: de Werkjlichkheit es en Jesus; Christus lieren no de Werkjlichkheit, waut en Jesus es, es, en Sien Väabilt jefornt to woaren, to Sien Bilt jlikj jemoakt to woaren — Rma. 8:28–29; Efs. 4:20–21.
- B. Wie woaren vom Harn volkomen jemoakt, Gott-Menschen to sennen, daut jettliche Läden to läwen, derch daut velieejen von ons natieedliche Läden, no däm Moddel von Christus aus dän ieeschten Gott-Mensch — Mat. 11:29a; 17:5b; 1.Pet. 2:21:
  - 1. En Sien Läden opp de leed stald Hee een Väabilt opp, aus et en de vea Evangeliums openboa woat; doahinja wort Hee jekjriezicht un oppjstonen, om de Läden-jäwende Jeist to woaren, doamet Hee en ons nenkommen kaun om ons Läden to sennen; wie lieren von Am no Sien Biespel, nich derch ons natieedlichet Läden, oba derch Am aus onse Läden en Opperstonunk — 1.Kor. 15:45b; Kol. 3:4.
  - 2. Ons Christen-Läden es een Läden en Christus un uk een Läden von Christus en ons; wie sent en Christus aus de Form, un Hee es en ons aus ons Läden; soo lieren wie Christus no de Werkjlichkheit, waut en Jesus es; dise Werkjlichkheit es de Werkjlichkheit vom Kjarpa von Christus — 1.Kor. 1:30; 2.Kor. 5:17; 12:2a; Kol. 1:27; Gal. 2:20; Rma. 8:10.
- C. Wan wie dän Harn leewen, Am berieren, un to Am bäden, läwen wie Am automatisch no de Form, daut Väabilt, waut en de Evangeliums beschräwen es; soo woaren wie jefornt, jlikj jemoakt, no dit Väabilt — dit es, waut et bediet, Christus to lieren — Mat. 11:29; Rma. 8:29.
- D. Wan wie en däm jemenjden Jeist läwen, lieren wie Christus no de Werkjlichkheit en Jesus derch dän Jeist von Werkjlichkheit; wie lieren von Am aus onse Biespel, doamet Sien Läden-Jeschicht onse Jeschicht woat; daut Läden vom Kjarpa von Christus aus de niee Mensch sull gaunz jlikj sennen aus daut Läden von Jesus, waut en de Evangeliums openboa woat — Gal. 6:17–18; Rma. 1:1, 9; Efs. 4:20–24; Flp. 2:5; Mat. 11:29; 1.Pet. 2:21.
- E. Gott Sien Väasauz en däm Harn Jesus Schekjen, om een Mensch to sennen, wia, daut Hee een Gott-Mensch Läden läwen sull derch daut jettliche Läden; wan wie Am äten, läwen wie derch Am, om een eenen universalen grooten Mensch to woaren, waut gaunz jlikj es aus Hee — een Mensch, waut een Gott-Mensch Läden läft derch daut jettliche Läden — Klg. 3:22–24, 55–56; Opb. 2:4, 7; Joh. 6:57, 63; Jer. 15:16; Efs. 6:17–18; Ps. 119:15.

II. Daut eensje Läden, waut Gott tofräd stalt, es daut Läden, waut eene Wadaholunk es von daut Läden, waut Christus opp de leed jeläft haft; dit es een Läden, waut Christus erfoaren en Siene Erfoarungen aus daut Braunt-Opfa — 3. Mose 1:9; Joh. 8:29; 2.Kor. 5:9:

- A. Daut Braunt-Opfa bediet Christus en Sien Läden, wua Hee een Läden läwd, waut gaunz fa Gott un fa Gott Siene Tofrädstalunk wia; daut Braunt-Opfa bediet uk Christus en Sien Sennen aus daut Läden, waut Gott Sien Volkj fäich moakt, soo een Läden to läwen — 3. Mose 1:3; 4. Mose 28:2–3; Joh. 5:30; 6:38; 8:29; Heb. 10:5–10.

- B. Daut Wuat “Braunt-Opfa” bediet een Dinkj, waut noppsticht; dit Noppstieen wiest opp Christus (3. Mose 1:3, 10, 14); daut eenje, waut von de leed no Gott noppstieen kaun, es daut Lāwen, waut Christus jelāft haft, wiels Hee de eenje Person es, waut een Lāwen gaunz fa Gott jelāft haft (Joh. 6:38).
- C. Daut Braunt-Opfa wia “een Tofrādstalenda Jeroch fa Jehova” (3. Mose 1:9); de hebrāische Äwasatunk dit “Tofrādstalenda Jeroch” buakstāwlich meent “Jeroch von Ru un Tofrādstalunk”; en Tofrādstalenda Jeroch es een Jeroch, waut tofrādenheit, Frād, un Ru brinj; soo een Jeroch es een Jeniess fa Gott.
- D. Christus Sien Lāwen en ons es de Werkjlichkheit vom Braunt-Opfa — dit es een Lāwen von Jehuarsom, een Lāwen von Unjaordnunk, un een Lāwen von gaunz aufhenjich sen von Gott no dām Prinzip vom Lāwens Boom — Flp. 2:8; Joh. 5:19, 30; Heb. 5:8; 10:7:
  - 1. Mensch onaufhenjich haundlen, auleen, un buta von Gott, es Sind; Gott well, daut wie en aules no Siene Aunwiesunk haundlen en jieda dinkj — Ps. 40:7–8; 1. Joh. 3:4.
  - 2. “Wāa daut Gottesrikj nich soo aunneemt aus een klijenet Kjint, woat doa nich nenkomen” (Luk. 18:17); Gott well, daut wie aule Tiet aus een klijenet Kjint sennen, wiels Hee well, daut wie aule Tiet von Am aufhenjich sennen; Selbst-vetruen es de Fient von Gott-aufhenjichkheit.
- E. Derch daut Opplajen von onse Hānj opp Christus aus onse Braunt-Opfa, derch daut rajchte Bāden, woaren wie met Am vebungen, un Hee un wie woaren Eent; aus Christus en ons läft, wadaholt Hee en ons daut Lāwen, waut Hee opp de leed jelāft haft — V. 4; 1.Kor. 6:17; Gal. 2:20.
- F. En son Vebintnis woaren aule onse Schwackheiten, Mangel un Fāla von Am oppjenomen — 2.Kor. 5:21; Gal. 2:20a.
- G. Wie motten dām Harn tooloten, ons to vebrennen, doamet wie een aunhoolendet Braunt-Opfa woaren, aundre vebrennen, un to Asch jebrocht woaren, om daut Niece Jerusalem to woaren fa Gott Sien Utdruck — Ps. 20:3; 3. Mose 1:16; 6:8–13; 1.Kor. 3:12a; Opb. 3:12; 21:2, 10–11, 18–21:
  - 1. De Asch bediet Christus, to nuscht jebrocht; wiels wie Eent sent met Christus, waut to Asch jebrocht es, woaren wie uk to Asch jebrocht — Mark. 9:12; Jes. 53:3; 1.Kor. 1:28; 2.Kor. 12:11.
  - 2. Jemea wie met Christus en Sien Doot eent jemoakt sent, jemea woaren wie vestonen, daut wie een Klompen Asch woaren; wan wie Asch woaren, sent wie kjeen natieedlicha Mensch mea; en de Stād sent wie ne Person, waut jekriezicht, too Enj jebrocht un vebrent es — Gal. 2:20a.
- H. De Asch opp de Oostne Sied vom Alta Han doonen wiest opp Opperstonunk — 3. Mose 1:16; Joh. 11:25; Flp. 3:10–11; 2.Kor. 1:9:
  - 1. Met Christus aus daut Braunt-Opfa es de Asch nich daut Enj — see es de Aunfank; de Asch bediet, daut Christus jestorwen es, oba de Oosten bediet Opperstonunk — Mark. 9:31.
  - 2. Jemea wie en Christus to Asch jebrocht woaren, jemea woaren wie nom Oosten jesat, un em Oosten woaren wie de Sechaheit haben, daut de Sonn oppgonen woat un daut wie dān Sonnoppgank von Opperstonunk belāwen woaren — Flp. 3:10–11.
- I. Entlich woat de Asch daut Niece Jerusalem woaren — Opb. 3:12; 21:2, 10–11:
  - 1. Christus Sien Doot brinj ons toom Enj, brinj ons to Asch, un en Opperstonunk woat de Asch kostboaret Material fa Gott Sien Bu — 1.Kor. 3:9b, 12a.
  - 2. Wan wie to Asch jebrocht woaren, woaren wie en de Omwaundlunk vom Dree-eenen Gott jebrocht, om kostboaret Material to woaren fa daut Bu vom Nienen Jerusalem — Rma. 12:1–2; 2.Kor. 3:18; Opb. 21:18–21.

III. En daut Utfieren von Gott Sien nietestamentliche Deenst, deed de Har Jesus, aus de Werkjlichkheit vom Braunt-Opfa, nuscht von Sikj Selfst (Joh. 5:19), Hee deed nich Sien ieejnet Woakj (4:34; 17:4), Hee rād nich Sien ieejnet Wuat (14:10, 24), Hee deed aules nich no Sien ieejnen Wellen (5:30), un Hee socht nich Siene ieejne Harlichkheit (7:18); Hee wia kjeemol enteischt, wiels Hee bloos met Gott tofrād wia (Jes. 42:4; 50:4–5; 53:2a; vgl. Joh. 4:13–14; 6:15; Mark. 9:7–8):

- A. Dām Harn Sien Lāwen wia Sien Woakj, Siene Bewāajunk, un Sien Deenst; Sien Woakj wia Sien Lāwen, un Sien Bewāajunk wia Sien Wāsent; bie Am wia kjeen Unjascheet tweschen Sien Lāwen, Sien Woakj, Siene Bewāajunk, un Sien Deenst; de Har Jesus läwd Sien Deenst — vgl. Luk. 22:26–27; Joh. 10:10b; 1.Kor. 15:45b; 1.Joh. 5:16a; 2.Kor. 3:6; Flp. 1:25.

- B. De Har Jesus wia een Mensch von Jebäd, foaken jink Hee opp däm Boaj ooda trock Sikj trigj no een stelle Städ, om to bäden — Mat. 14:23; Mark. 1:35; Luk. 5:16; 6:12; 9:28.
  - C. No däm Wunda, wua Hee fieft dusent Menschen jefeeft haud, dwunk Hee Siene Jinja, von Am to gonon, doamet Hee mea Tiet kunn haben, om auleen met Sienem Voda to bäden — Mat. 14:22–23:
    - 1. En de Städ von een Mensch (4:4), de himmlischa Kjennich, aus de jeleewda Sän vom Voda (3:17), must Hee auleen to Sienem Voda em Himmel bäden, doamet Hee Eent met däm Voda sennen kunn un daut de Voda met Am sennen kunn en aules, waut Hee opp de leed deed, fa daut Opprechten vom Himmel-Kjennichrikj.
    - 2. Hee deed dit nich en eene Wieste, oba opp däm Boaj, un leet aule Menschen, sogoa Siene Jinja, wajch, doamet Hee auleen sennen kunn, om dän Voda to berieren.
  - D. Wiels Hee een Mensch von Jebäd wia, waut Eent met Gott wia, wia Hee nie auleen, wiels de Voda wia met Am; jieda Uagenblekj sach Hee Sien Voda Sien Aunjesecht — Joh. 5:19; 16:32; Ps. 16:7–8; vgl. 27:8.
- IV. Wan wie en de Leew bliewen, waut Gott Selfst es, woat de Leew “met ons vollkome jemoakt, doamet wie Friemoot haben en däm Dach vom Jerecht, wiels aus Hee es, soo sent wie uk en dise Welt” (1. Joh. 4:17) — Christus aus de Werkjlichkheit vom Braunt-Opfa läwd en dise Welt een Läden von Gott aus Leew, un Hee es nu onse Läden, doamet wie daut selwje Läden von Leew en dise Welt läden un daut selwje sennen aus Hee es (3:14; 5:1; 2:6):**
- A. Daut Jesaz vom Jeist vom Läden en onsem Jeist es daut Jesaz von Christus aus daut Jesaz von Leew (Rma. 8:2; Gal. 6:2–3); daut Jesaz von Leew mott berieet woaren derch daut Jesaz vom Jeist vom Läden, doamet wie eena dän aundren de Lausten droagen kjennen; oba wan wie met Stolt jefelt sent, woaren wie nich fäich sennen, aundre äare Lausten to droagen, wiels wie ons selfst väalieejen, wan wie meenen, daut wie waut sent, wan wie doch nuscht sent (V. 3).
  - B. Wan daut Jesaz von Leew en ons wirkjt, woaren wie automatisch un von selfst Hoads, waut daut leewende un vejäwende Hoat von onsem Voda-Gott un dän weidenden un sieekjenden Jeist von onsem Rada-Christus haben — Joh. 21:15–17; Luk. 15:3–7.
  - C. Wan daut Jesaz von Leew en ons wirkjt, woat onse Oabeit en däm Harn eene Oabeit von Leew (1.Kor. 15:58; 1.Thess. 1:3), wua wie “de Schwake unjastetten” (Apj. 20:35) un “de Schwake droagen” (1.Thess. 5:14); de Schwake sent dee, waut schwak sent em Jeist ooda enne Seel ooda em Kjarpa, ooda schwak em Gloowen sent (Rma. 14:1; 15:1).
  - D. Hinja Siene Opperstonunk weid de Har Petrus un jeft am dän Oppdrach, Siene Lama to foodren un Siene Schop to weiden; dit es, de Apostolischa Deenst met Christus Sienen himmlischen Deenst toop, om Gott Siene Häad, de Kjoakj, to vesorjen, waut toom Oppbu vom Kjarpa von Christus fieet, om entlich em Niesen Jerusalem foadich woat, fa daut Utfieren von Gott Siene eewje Ekonomie — Joh. 21:15–17.

Bootschoft Vea
Daut Gott-Mensch Lāwen lāwen
derch daut Lāwen en daut Rikj Gottes
aus de Jāajent von de jettliche Sort
Schreft Lāsunk: Mark. 1:15; Joh. 3:3, 5-6; 1:12-13;
2. Pet. 1:4; 1. Joh. 3:1; 2:6

- I. Wiels wie von Gott jebuaren sent, sent wie Gott Siene Sort; daut es, wie sent Gott en Lāwen un Natua, oba nich enne Gottheit — Joh. 3:3, 5-8.**
- II. De Gott-Menschen haben daut jettliche Rajcht, Deel to nāmen aun Gott Siene Oat — V. 3, 5-6; 18:36.**
- III. Aus Gleewje en Christus lāwen wie daut Lāwen von een Gott-Mensch — Mark. 1:15; Joh. 14:17b, 20; Rma. 8:9a-10; Gal. 5:25:**
- A. En Christus es Gott en dām Mensch nen jebut, de Mensch es en Gott nen jebut, un Gott un Mensch sent toop jemenjt, om een Wāsent to sennen, waut de Gott-Mensch jenant woat — Mat. 1:21, 23; Luk. 1:35; Tit. 2:13; 1.Tim. 2:5.
  - B. De Gott-Menschen, de Sāns Gottes, sent de Vemierunk un daut Wiedamoaken von Christus, dān ieeschten Gott-Mensch — Joh. 12:24; Heb. 2:10; Rma. 8:29.
  - C. Een Gott-Mensch es eena, waut von Gott jebuaren es un Deel nemt aun Gott Sien Lāwen un Natua, waut Eent woat met Gott en Sien Lāwen un Natua un Am doaderch toom Utdruck brinjen — Joh. 1:12-13; 3:15; 2.Pet. 1:4; 1.Kor. 6:17.
  - D. Een Gott-Mensch es met Gott utjebut, un haft Gott aus Sien Lāwen, Natua un aules; een Gott-Mensch es een Mensch un doch Gott, un Gott un doch Mensch — Efs. 3:16-17a.
  - E. Christus Sien Menschenlāwen wia een Mensch waut Gott lāwd, toom Gott Siene jettliche leejenschoften toom Utdruck brinjen en menschliche Tugenden, waut met jettliche leejenschoften jefelt, vemenjt un derchjesupt sent — Luk. 1:26-35; 7:11-17; 10:25-37; 19:1-10.
  - F. Aus de Vemierunk un Vedoblunk von dān ieeschten Gott-Mensch, sull wie de selwje Sort Lāwen lāwen, waut Hee jelāft haft:
    - 1. Dām Harn Sien Gott-Mensch Lāwen haft een Moddel oppjestalt fa ons Gott-Mensch Lāwen — jekjriezicht sennen, om Gott to lāwen, doamet Gott en Menschlichkjeit toom Utdruck kjemt — Gal. 2:20.
    - 2. De Har Jesus lāwd nich een Lāwen von prowen jeistisch, heilich, un siechrikj to sennen; Hee lāwd een Lāwen, waut gaunz no un fa Gott Siene nietestamentliche Ekonomie wia.
    - 3. En de vea Evangeliums seen wie Jesus daut Gott-Mensch Lāwen lāwen, un en de Aposteljeschicht seen wie de Jinja uk soon Lāwen lāwen.
    - 4. Christus lāwd een Lāwen von Lieden, een liedendet Lāwen; nu sent wie Siene Poatna, waut daut selwje Lāwen lāwen; wan wie fa Christus lieden, rāakjent Gott onse Lieden aus Christus Siene Lieden — Heb. 3:14.
    - 5. Wie motten ons selfst velieejen, Christus Sien Doot ānlich woaren, un Am vejratren derch de rikje Vesorjunk von Sienen Jeist — Mat. 16:24; Flp. 3:10; 1:10-21a.
    - 6. De Eena, waut daut Gott-Mensch Lāwen lāft, es nu de Jeist, waut en ons un derch ons lāft; wie motten Selfst-flāaj, un Oppbu von dān natieedeljen Mensch aufwiesen, un nuscht aundret tooloten aus dis Eena, ons to fellen un en to nāmen, daut wie Am lāwen un Am utdrekjen, perseenlich un uk jemeensom en de Kjoakj, waut Sien Kjarpa es — Efs. 3:16-19; 1:22-23.
- IV. Aus Gleewje en Christus lāwen wie en daut Rikj Gottes — Rma. 14:17:**
- A. Daut Rikj Gottes es Gott Selfst — Mark. 1:15; Mat. 6:33.
  - B. Daut Rikj Gottes es Gott en Christus aus de Somm vom Lāwen met aul Siene Bewāajungen — Joh. 11:25; 10:10b; 14:6.
  - C. Daut Rikj Gottes es de Jāajent vom jettlichen Lāwen fa dit Lāwen to bewāajen, to wirkjen, to rejieren, om daut daut Lāwen Sien Vāasauz utfieet.

- D. Daut Rikj Gottes es een Organismus, waut met Gott Sien Läwen toopjestalt es aus de Jääjent vom Läwen fa Sien Rejieren, en wäm Hee derch Sien Läwen rejieet un Sikj Selfst utdreckjen aus de jettliche Dree-eenichkheit en daut jettliche Läwen — 15:1-8, 16, 26.
- E. Daut Rikj Gottes es eene Jääjent, nich bloos von jettliche Harschoft, oba uk von de jettliche Sort, en wäm aule jettliche Dinja sent — Joh. 3:3, 5-6; 18:36:
1. En Johannes 3 daut Rikj Gottes räd mea von Gottes Siene Sort aus von Gott Siene Rejierunk.
  2. Gott wort Mensch, om en de menschen Sort nenkomen, un de Mensch woat Gott en Läwen un Natua, oba nich enne Gottheit, om en de Jääjent von de jettliche Sort nengonen — 1:1, 12-14; Rma. 8:3; 1:3-4.
  3. Om en daut Jääjent von de jettliche Sort nengonen, motten wie von Gott jebuaren sennen, om daut jettliche Läwen un de jettliche Natua to haben — Joh. 1:12-13; 3:3, 5-6, 15; 2.Pet. 1:4:
    - a. Gott schauft dän Mensch, nich no Mensch siene Sort, oba en Sien Bilt un no Siene Ähnlichkheit, om Gott Siene Sort to sennen — 1.Mose 1:26.
    - b. De Gleewje, waut von Gott jebuaren sent derch Wadajeburt, om Siene Kjinja en Sien Läwen un Natua to sennen, oba nich enne Gottheit, sent mea Gott Siene Sort aus Adam wia — Joh. 1:12-13:
      - (1) Adam haud bloos daut utwertje Utseenen onen de ennaliche Werkjlichkheit von daut jettliche Läwen.
      - (2) Wie, de Gleewje, en Christus un de Kjinja Gottes, haben de Werkjlichkheit von daut jettliche Läwen, un wie woaren omjewaundelt un jlikj jemoakt däm Harn Sien Bilt en ons gaunzet Wäsent — 2.Kor. 3:18; Rma. 12:2, 29.
      - (3) Onse tweede Jeburt, de Wadajeburt, brocht ons en daut Rikj Gottes, om Gott Siene Sort to woaren — Joh. 3:3, 5-6.
      - (4) Wie sent wadajebuaren, om de Gott-Sort to sennen; aus Gott Siene Säns sent wie Gott Siene Sort — Rma. 8:19; Heb. 2:10.
      - (5) Aule Kjinja Gottes sent en de jettliche Jääjent von de jettliche Sort — Joh. 1:12-13; 3:3, 5.
      - (6) De Gleewje sent Gott-Menschen en de jettliche Sort, daut es, en daut Rikj Gottes — 1.Joh. 3:1a; Joh. 3:5.
- F. Wie läwen en daut Rikj Gottes aus de Jääjent von daut jettliche Läwen derch daut Jefeel vom Läwen — Rma. 8:6.
- G. En de Kjoakj läwen wie vondoag en daut Rikj Gottes; Rma. 14:17 es een stoakja Bewies, daut daut Kjoakjen-Läwen vondoag daut Rikj es.
- H. Wan wie daut Deel von ons eewen, waut de niee Schepfunk es — Christus Selfst aus daut Element vom Rikj Gottes — läwen wie en daut Rikj Gottes.
- I. De Äwawinda woaren daut Rikj von Christus un von Gott oawen, om daut see en de Openboarunk vom Himmel-Rikj nengonen — 2.Tim. 4:18.
- V. En daut Evangelium Johannes seen wie väle Sieden von de Gleewje, waut en de Jääjent von de jettliche Sort läwen — 1:16; 15:4a, 9, 11; 4:23-24; 14:2, 20, 23; 17:22-24:**
- A. “Von Siene Volheit haben wie aule jenomen, un Jnod opp Jnod” — 1:16.
  - B. “Daut Wota, waut Ekj am jäwen woa, woat en am een Kjwal von Wota woaren, waut opp sprinjt en eewjet Läwen” — 4:14b.
  - C. “Waut Mie at, de woat uk derch Mie läwen” — 6:57b.
  - D. “Wan irjentwää Mie deent, lot am Mie foljen; un wua Ekj sie, doa woat uk Mien Deena sennen. Wan irjentwää Mie deent, woat de Voda am ieeren” — 12:26.
  - E. “En Mien Voda Sien Hus sent väle Woninjen... Ekj go han, junt eene Städ reedtomoaken” — 14:2.
  - F. “Aun dän Dach woa jie weeten, daut Ekj en Mienem Voda sie, un jie en Mie, un Ekj en junt” — 14:20.
  - G. “Wan irjentwää Mie leeft, woat hee Mien Wuat hoolen, un Mien Voda woat am leewen, un Wie woaren no am komen un eene Woninj bie am moaken” — 14:23.
  - H. “Bliedt en Mie un Ekj en junt” — 15:4a.

- I. “Wan jie en Mie bliewen un Miene Wied en junt bliewen, froacht waut jie wellen, un daut woat fa junt jedonen woaren” — 15:7.
- J. “Jrod soo aus de Voda Mie leeft haft, soo leew Ekj junt uk; bliest en Miene Leew” — 15:9.
- K. “Dit hab Ekj too junt jeräd, om daut Miene Freid en junt blift un june Freid vollopp woat” — 15:11.
- L. “Dit hab Ekj too junt jeräd, om daut jie en Mie Fräd haben”; “Mien Fräd jäw Ekj junt” — 16:33a; 14:27b.
- M. “Heilja Voda, hool see en Dienen Nomen... om daut see eent sennen, aus Wie een sent” — 17:11b.
- N. “De Harlichkheit, waut Du Mie jejäft hast, hab Ekj äant jejäft, om daut see eent sennen, aus Wie een sent” — 17:22.
- O. “Ekj en äant, un Du en Mie, om daut see vollkomen eent woaren” — 17:23a.
- P. “Voda, Ekj well, daut dee, waut Du Mie jejäft hast, uk bie Mie sennen, wua Ekj sie, daut see Mien Harlichkheit seenen” — 17:24a

De Apostolische Deenst em toopoabeiden met Christus Sien Himmlischen Deenst om Gott Siene Kjoakj to weiden aus Siene Hääd fa dän Oppbu von Christus Sien Kjarpa un eene Niece Erwakjunkt
Schreft Läsunk: Joh. 10:11, 16; 21:15–17; 1.Pet. 2:25; 5:4; Heb. 13:20; Opb. 1:13; 2:1, 7

I. Psalm 22 bet 24 sent eene Grupp von Psalmen, waut Christus openboaren von Siene Kriezjunkt derch Sien Weiden bit to Sien Kjennichschoft en daut komende Tiet-Ella:

- A. Psalm 23, waut Christus aus de Hoad en Siene Opperstonunk un Himmelfoat aunjeit, es de Brigj tweschen Christus Sien erlesenden Doot un Siene Kjoakj-brinjende Opperstonunk en Psalm 22, un Christus Sien Wadakomen aus de Kjennich, waut de gaunze leed wada jewennen woat derch de Kjoakj aus Sienen Kjarpa en Psalm 24.
- B. En Sienen himmlischen Deenst weid Christus Menschen, un wie motten met Am toopoabeiden, derch daut wie Menschen weiden; wan wie dise Jemeenschoft aunämen, woat doa eene groote Erwakjunkt opp de leed sennen, om dän Harn trigj to brinjen.

II. Johannes 21 openboat dän Apostolische Deenst en toopoabeiden met Christus Sienen himmlischen Deenst; daut es de Foadichmoaken un Aufschluten vom Evangelium Johannes:

- A. Daut Evangelium Johannes haft eenuntwintich Kapitels, oba rajcht jesajcht hied it opp met Kapitel 20.
- B. Daut gaunze Buak behandelt Christus Sienen irdischen Deenst, aunjefongen met Sien Fleeschwoaren aus daut Wuat von Gott, om een Mensch em Fleesch to woaren (1:14), un oppjehieet met Siene Opperstonunk aus de latste Adam, om de Läwen-jäwende Jeist to woaren (20:22); doawäajen es Kapitel 21 een Toosauz.
- C. Wan daut uk rajcht es, dit soo to sajen, es et doch ennalicha to sajen, daut Johannes 21 daut Foadichmoaken un Aufschluten vom Evangelium Johannes es; et schlitt auf daut gaunze Evangelium Johannes, derch daut et wiest, daut Christus Sienen himmlischen Deenst un de Apostel äaren Deenst opp de leed toopoabeiden, om Gott Siene Ekonomie utfieren.

III. En Johannes 10:10–11 un 16 dakj de Har de Jinja op, daut Hee de goode Hoad wia, dee kjeem, doamet de Schop Läwen en Äwafloss haben muchten, un daut Hee noch andre Schop haud (de Heiden), dee Hee doa bie leiden must, met de judische Gleewje to eene Hääd woaren (eene Kjoakj) unja een Schop-Hoad:

- A. Däm Harn Sien Weiden wia ieeschtens en Sienem irdischen Deenst — Mat. 9:36; vgl. 10:1–6.
- B. Däm Harn Sien Weiden es tweedens en Sienem himmlischen Deenst (1.Pet. 5:4), om Gott Siene Kjoakj to vesorjen, waut to Sienem Kjarpa fieet.

IV. De Har jeft Petrus dän Oppdrach, Siene Lama to foodren un Siene Schop to weiden:

- A. Wan de Har no Siene Opperstonunk un ver Siene Himmelfoat bie Siene Jinja bleef, jeft Hee Petrus en eene von Siene Erschienunk dän Oppdrach, Siene Lama to foodren un Siene Schop to weiden en Siene Aufwäsenheit, wäarent Hee em Himmel es — Joh. 21:15–17.
- B. Dit es, met de Apostolische Deenst met Christus Sienen himmlischen Deenst toopoabeiden, om Gott Siene Hääd to vesorjen, waut de Kjoakj es, dee to Christus Sien Kjarpa fieet.
- C. Lota en däm Buak von de Aposteljeschicht sajcht Petrus: “Wie woaren bestendich aunhoolen em Jebäd un em Deenst vom Wuat” (Apj. 6:4); dit es toom toopoabeiden met Christus Sienen himmlischen Deenst von veträden (Heb. 7:25) un von Gott utdeelen en Sien Volkj nen (Heb. 8:2).
- D. Petrus wia soo deep von disem Oppdrach vom Harn beendrukt, daut Hee en Sien ieeschten Breew de Gleewje sajcht, daut see aus vebiestade Schop wieren, oba nu wada trigj jekomen sent noom Hoad un Oppsechta von äare Seelen — 1.Pet. 2:25:
  - 1. Christus woont en ons, om ons Läwen un ons Aules to sennen, oba Hee es uk am oppausen un beobachten von Toostaunt un Lag von ons ennalichet Wäsent.
  - 2. Hee weid ons, derch daut Hee fa daut Wol von ons ennalichet Wäsent sorcht un Siene Oppsecht äwa däm Toostaunt von onse Seel, onse werkjelje Person eeft — vgl. Heb. 13:17.

- E. Petrus ermon de Eltesten, Gott Siene Hääd mank äant to weiden, doamet, wan de Bowaschta-Hoad openboat woat, see, de trua Eltestasch, eene onvewalkjliche leeren-Kroon kjrieen — 1.Pet. 5:1–4.
- F. Petrus sien Wuat wiest, daut Christus Sienen himmlischen Deenst hauptsechlich Gott Siene Kjoakj Weiden es aus Siene Hääd, waut to Sienem Kjarpa fieet.

V. De foljende Wied von däm Apostel Paulus wiesen uk daut Vebinjen von de Apostolische Deenst met Christus Sienen himmlischen Deenst, om Gott Siene Hääd to vesorjen:

- A. En Apj. 20:28 sajcht Paulus to de Eltestasch en Efesus: “Habt Acht opp junt selfst un opp de gaunze Hääd, en wua de Heilja Jeist junt aus Oppsechta jesat haft, om Gott Siene Kjoakj to weiden, dee Hee derch Sien ieejnet Bloot jewonnen [ooda jekoft] haft.”
- B. Paulus sajcht: “dit weet ekj, daut no mienem Aufscheet woaren mank junt jresliche Wilw komen un de Hääd nich veschoonen” (V. 29); de Apostel hilt sien Läwen uk selfst nich too wieetvoll (V. 24), oba Hee wia sea besorcht fa de Tookunft von de Kjoakj, waut een Schauz fa am un fa Gott wia.
- C. Paulus sajcht en Heb. 13:20: “Gott ... haft onsen Harn Jesus, dän grooten Hoad von de Schop, derch daut Bloot von eenen eewjen Bund ut de Doodje oppjebrocht”:
  - 1. De eewje Bund es de Bund vom nieen Testament, om eene Hääd to jewennen, waut de Kjoakj es, waut toom Kjarpa fieet un toom Nieren Jerusalem woat; Gott Sien eewja Bund es, daut Niese Jerusalem derch daut Weiden to foadich moaken un aufschluten.
  - 2. Gott haft onsen Harn von de Doodje oppjebrocht, om de groota Hoad to sennen, doamet Hee, no Gott Sienen eewjen Bund, daut Niese Jerusalem foadich moakt un aufschlitt.

VI. De Haupt-Uasoak un daut Ziel vom Apostolische Deenst, vebungen met Christus Sienen himmlischen Deenst, es de Oppbu von Christus Sien Kjarpa, waut entlich daut Niese Jerusalem fa daut Utfieren von Gott Siene eewje Ekonomie woat — vgl. Efs. 3:2, 8–9; 1.Pet. 5:10.

VII. De Sach von Gott Siene Hääd weiden fa daut Haupt-Ziel un de latste Volendunk von Gott Siene eewje Ekonomie woat sogoa en daut Leet von de Leeda aunjediet:

- A. “Saj mie, du waut mien Seel leeft, wua deist du diene Hääd weiden [fa Tofrädstalunk]? / Wua woa jie junt opp Meddach dol lajen [fa Ru]?” — 1:7a.
- B. “Go rut opp de Spoaren von de Hääd, / un weid diene junge Kosen / bie de Hoads äare Zelten” — V. 8b.
- C. “Mien Leewstja es mien, un ekj sie Sien; / Hee weid Siene Hääd mank de Lilis [de sieekjende von Christus waut Een Läwen von Gott vetruen läwen met een eenselnet Hoat]” — 2:16.
- D. “Ekj sie mien Leewstjen sien, un mien Leewstja es mien; / Hee weid Siene Hääd mank de Lilis” — 6:3.

VIII. Daut Weiden von de Gleewje es sea wichtich fa äa Waussen em Läwen; wie motten de Wajch vom Weiden nämen, om daut Evangelium to prädjen un de Kjoakj to erwakjen:

- A. Wie sullen bäden: “Harn, ekj well erwakjt woaren; von Vondoag aun well ekj een Hoad sennen; ekj well gonen, om Menschen to foodren, Menschen to weiden, un Menschen to eene Hääd toop brinjen.”
- B. En Johannes 10 un 21 bruckt de Har dree Wied äwa daut Weiden: foodren, weiden, un häaden (10:16; 21:15–16); wie kjennen uk daut Wuat hääd brucken aus een Verb.
- C. Aule Kjoakjen motten lieren, woo see sijk toop häaden, doamet see toopjemenjt woaren kjennen; de Eltesten un Met-Oabeida sullen de Väagank nämen, dit to eewen.

IX. Daut organische Unjahoolen vom goldnen Laumpenhoola es Christus Sienen himmlischen Deenst, om de Kjoakjen en Siene Menschlichkeit to fläajen un de Kjoakjen en Siene Jettlichkeit to näären, om derch Sien organischet Weiden de Äwawinda to jewennen — Opb. 1:13; 2:1, 7; Joh. 10:11, 14; 1.Pet. 2:25; 5:4; Heb. 13:20:

- A. De Menschen-Sän es en Siene Menschlichkeit, daut goldne Gort bediet Siene Jettlichkeit, un de Brosten sent een Tieekjen von Leew:
  - 1. Christus wia om de Linten omjeschnalt, jestoakjt fa daut jettliche Woak (2. Mose 28:4; Dan. 10:5), om de Kjoakjen to brinjen, oba nu es Hee om de Brost omjeschnalt, om fa de Kjoakjen to sorjen, dee Hee derch Siene Leew jebrocht haft (Opb. 1:13).

2. Daut goldne Gort bediet Christus Siene Jettlichkheit aus Siene jettliche Energie, un de Brost bedieden, daut dise goldne Energie derch un met Siene Leew utjefieet woat, om de Kjoakjen to näaren.
- B. Christus sorcht fa de Kjoakjen en Siene Menschlichkheit aus de Menschen-Sän, om dee to flääjen — V. 13a:
1. Hee moakt de Laumpen vom Laumpenhoola rajcht, doamet see gaunz rajcht sennen, un fläächt ons, doamet wie jleklich, aunjenäm un jemietlich sennen — 2. Mose 30:7; vgl. Ps. 42:5, 11:
    - a. Däm Harn Siene Jääjenwuat jeft eene Omjäwunk von Leeftolichkheit un Oppnom, om ons Wäsent to flääjen, un jeft ons Ru, Troost, Heelunk, Reinjunk un Moot.
    - b. Wie kjennen de flääjende Omjäwunk von däm Harn Siene Jääjenwuat en de Kjoakj jeniessen, om de näarende Vesorjunk vom Läwen to kjrieen — Efs. 5:29; vgl. 1.Tim. 4:6; Efs. 4:11.
  2. Hee beschnitt de Dochten von de Laumpen vom Laumpenhoola, un schnitt aules Negatiwe wajch, waut ons Schienen hindat — 2. Mose 25:38:
    - a. Daut vesenjde Poat vom Docht, daut Schnufkje, bediet Dinja, waut nich no Gott Siene Aufsecht sent, waut wajch jeschnäden motten, aus ons Fleesch, onsen natieedeljen Mensch, ons Selfst un onse oole Schepfunkt.
    - b. Hee schnitt aule Unjascheet tweschen de Kjoakjen wajch (de Misdoten, Kortkomen, Fäla un Mangel), doamet see dautselwje woaren en Wäsent, en Utseenen un en Utdruck — vgl. 1.Kor. 1:10; 2.Kor. 12:18; Flp. 2:2.
- C. Christus sorcht fa de Kjoakjen en Siene Jettlichkheit met Siene jettliche Leew, aunjediet derch daut goldne Gort opp Siene Brost, om de Kjoakjen to näaren — Opb. 1:13b:
1. Hee näat ons met Sikj Selfst aus dän aul-omfotenden Christus en Sienen vollen Deenst von dree Stopen, doamet wie waussen un riep woaren em jettliche Läwen, om Siene Äwawinda to woaren, om Siene eewje Ekonomie utfieren.
  2. Aus de waundelnda Christus leet Hee dän Toostaunt von jieda Kjoakj weeten, un aus de rädenda Jeist beschnitt Hee de Dochten un felt de Laumpenhoola met freschet Eelj, de Vesorjunk vom Jeist — 2:1, 7; vgl. 2. Mose 27:20–21; Sach. 4:6, 11–14.
  3. Om Deel to nämen aun Siene Bewääjunk un Siene Flääj to jeniessen, motten wie en de Kjoakjen sennen.
- X. **Derch Christus Sien wundaboaret Weiden woaren wie Am aus ons Säajens jeniessen, beides Vondoag un fa eewich — Jes. 49:10; Opb. 7:9–17; Joh. 6:35; 4:13-14; Psa. 36:7-9; 91:1; Jes. 12:1-6; Opb. 22:1.**

Schopheeden, no daut waut Gott es

Schreft Läsunk: Joh. 21:15–17; Apj. 20:28; 1.Pet. 5:2, 4; Efs. 4:16

- I. En däm Harn Siene Wadahäastalunk vondaog, es doa ne drinjende Needichkheit fa Schopheeden.**
- II. To schopheeden bediet, aul-omfotende, leeftolje Sorj to nämen fa de Häad—Joh. 21:15–17; Apj. 20:28:**
  - A. Schopheeden räd von sorjen fa aul de Bederfnis von de Schop.
  - B. Aule Schop brucken, daut see goot vesorjt un goot no oppjepaust woaren.
- III. Christus es de goode Schophoad, de groota Schophoad, de Bowaschta Schophoad un de Schophoad von onse Seel—Joh. 10:9–17; Heb. 13:20–21; 1.Pet. 5:4; 2:25:**
  - A. Aus de goode Schophoad kjeem de Har Jesus, doamet wie Läwen haben un daut en Äwafluss haben—Joh. 10:10–11:
    1. Hee läd Sien Seelen-Läwen han, sien Menschliche Läwen, toom Erleesunk volbrinjen fa Siene Schop, doamet see Deel haben aun Sien jettliche Läwen—V. 11, 15, 17.
    2. Hee leid Siene Schop rut von daut Hock en Sikj Selfst nen aus de Weid, de Städ toom foodren, wua see frie von Am äten kjennen un jenäat sen von Am—V. 9.
    3. De Har haft de judische un heidnische Gleewje to eene Häad jemoakt (de Kjoakj, de Kjarpa von Christus) unja Sien Schopheeden—V. 16.
  - B. Gott haft onsen Harn Jesus Christus, dän grooten Schophoad von de Schop, ut de Doodje oppjebrocht derch daut Bloot von eenen eewjen Bund—Heb. 13:20:
    1. De eewja Bund es, daut Niece Jerusalem derch daut Weiden foadich to moaken un aufschluten.
    2. De eewja Bund es de Bund vom Nienen Testament, om eene Häad to jewennen, waut de Kjoakj es, waut to Christus Sien Kjarpa woat un entlich toom Nienen Jerusalem woat.
  - C. Aus de Bowaschta Schophoad heed Christus Siene Häad derch de Eltestasch enne Kjoakj—1.Pet. 5:4:
    1. Onen de Eltestasch äa Schopheeden kaun de Kjoakj nich oppjebut woaren.
    2. De Eltestasch äa Schopheeden sull Christus Sien Schopheeden senn derch äant.
  - D. Aus de Schophoad fa onse Seel, de pneumatische Christus haft Äwasecht aun ons ennalicha Toostaunt, un sorcht fa daut Veheltnis von ons Bennaschtet—1.Pet. 2:25:
    1. Hee heed ons derch daut Hee Sikj om onse Seel kjemmat un Äwasecht haft äwa däm Toostaunt von ons Bennaschtet.
    2. Wäajen onse Seel sea komplizieet es, brucken wie Christus, dee de Läwen-jäwenda Jeist en onsen Jeist es, toom ons en onse Seel to schopheeden, onsen Vestaunt, Jefeel un Wille to fläajen, un äwa onse Problemen, Noot un Wunden to kjemren.
- IV. Om no Gott to schopheeden, mot wie Eent met Gott woaren, met Gott beschaufen senn, Gott läwen, Gott utdrekjen, Gott veträden un Gott deenen:**
  - A. Schopheeden no Gott bediet, daut wie Eent met Gott sennen un met Am beschaufen woaren—Joh. 14:20; 1.Kor. 6:17; Efs. 3:17a; Kol. 3:10–11.
  - B. Bloos dee waut Gott läwen, kjennen no Gott schopheeden—Flp. 1:21a.
  - C. Gott Sien eewja Väasauz es, Sikj Selfst en ons nen to wirkjen aus ons Läwen, doamet wie Am utdrekjen—1.Mose 1:26; Efs. 1:11; 3:11; 2.Tim. 1:9.
  - D. Aus dee waut schopheeden no Gott, mot wie Gott veträden un funktionieren aus de Haandelnda Gott—2.Kor. 1:3–4, 12, 15–16; 2:10; 10:11; 11:2.
  - E. To schopheeden no Gott bediet, Gott to aundre to deelen:
    1. Woo väl wie Gott to aundre deelen kjennen, henjt doavon, woo väl wie derch Gott jebroaken sent fa daut utstreemen vom Läwen—2.Kor. 4:10–12, 16; Heb. 4:12.
    2. Wan wie Gott to aundre met deelen wellen, mot wie Wied räden von Jnod, Woarheit, Jeist un Läwen, deenen däm reedjemoakten Gott waut en ons nen jeoabeit es—Efs. 3:16–17a; 4:25, 29; Joh. 6:63.

V. Petrus haft de Eltestasch oppjeroopt, Gott Siene Häad no Gott no to heeden—1.Pet. 5:2:

- A. “No Gott no” bediet, daut wie Gott läwen.
- B. Wan wie Eent met Gott sennen, woaren wie Gott un sent Gott en ons Schopheeden von aundre.
- C. Schopheeden no Gott bediet, no Gott Siene Natua, Sien Wensch, Siene Wäaj un Siene Harlichkheit to schopheeden, nich no onse ieejne Väaschlachten, Interessen, Zwakj un Enstalunk.
- D. Schopheeden no Gott bediet, no daut waut Gott es en Siene leejenschoften.
- E. Om no Gott to schopheeden, mot wie Gott woaren em Läwen, Natua, Utdruck un Funkzion:
  - 1. Wie motten bat Bowen jefelt sennen met daut jettliche Läwen, dän Dree-eenen Gott jeniessen aus de Kwall, de Sprinkj un de Strom, doamet wie eene Volstendichkheit woaren von daut jettliche Läwen, jo, daut wie daut jettliche Läwen selbst woaren—Joh. 4:14; Kol. 3:4.
  - 2. Wie motten Gott woaren en Siene leejenschoften von Leew, Licht, Jerajchtichkheit un Heilichkheit.
  - 3. Wie motten de Vemierunk von Christus sennen, Gott Sien Utdruck, doamet wie en onse Schopheeden Gott utdrekjen, nich ons Selbst met onse Enstalunk un Besondaheiten.
  - 4. Wie motten Gott woaren en Siene Funkzion vom Schopheeden, no daut waut Hee es un no Sien Ziel en Siene Ekonomie.

VI. Daut Schopheeden waut dän Kjarpa oppbut es een jemeensomet Schopheeden—1.Kor. 12:23–26:

- A. Wie aule motten unja Christus Sien organischet Schopheeden sennen un Eent met Am sennen, om aundre to schopheeden—Joh. 21:15–17.
- B. Aule Gleewje brucken Schopheeden.
- C. Wie aula haben Fäla un Mangel un brucken aundre toom ons schopheeden.
- D. Wie sent beides Schop un Schophoad, schopheeden un ons schopheeden loten en Jemeenschoft.
- E. Derch dit jemeensome Schopheeden but sikj de Kjarpa opp en Leew—Efs. 4:16.